

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/40/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010128
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815010128.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Noemy Turanovičovej a prísediacich Bartolomeja Doletinu a Ing. Jozefa Palušku na hlavnom pojednávaní dňa 4. mája 2016 v trestnej veci obžalovaného L. V. takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný L. V., nar. XX.X.XXXX v Handlovej, okres Prievidza, trvale bytom L., toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby N.,

je v i n n ý , ž e :

dňa 16.9.2014 dopoludnia prišiel z Dolných Vesteníc s poškodenou T. W. do Prievidze z dôvodu, že jej vybaví zamestnanie a v presne nezistenom čase v poobedňajších hodinách dňa 16.9.2014 išli spolu do parku na Dlhej ulici v Prievidzi, tu ju zatiahol do kríkov, zobral jej kabelku, bil ju po tvári, trhal ju za vlasy a hovoril jej, že ak to niekomu povie, zlomí jej väzby, nedožije sa rána, následne s ňou išiel na sídlisko Sever v Prievidzi, odmietal jej vrátiť kabelku, ktorú mal po celý čas vo svojej dispozícii a poškodená s ním išla len zo strachu a z dôvodu, že v kabelke mala doklady a osobné veci, na presne nezistenom mieste v parku na sídlisku Sever v Prievidzi, v presne nezistenom čase od 15:00 hod. do 19:00 hod. proti vôli poškodenej T. W. jej násilím stiahol nohavice a spodné prádlo, sotil ju na zem tak, že spadla na chrbát, ľahol si na poškodenú, jednou rukou jej držal ústa a druhou si stiahol nohavice a spodnú bielizeň a vykonal s poškodenou pohlavný styk, napriek tomu, že poškodená s ním nesúhlasila a opakovaným fyzickým napadnutím spôsobil poškodenej krvné podliatiny v oblasti krku, lakťa pravej ruky, pravého pleca a driekovej chrbtice, čo si vyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu života 5 až 7 dní a poškodenej sa opakovane pred pohlavným stykom a po ňom vyhrážal, že ak o tom niekomu povie, zlomí jej väzby a nedožije sa rána,

t e d a :

násilím a hrozbou násilia iného nútil, aby niečo konal, opomenul a trpel,

násilím a hrozbou bezprostredného násilia donútil ženu k súložiu,

č í m s p á c h a l :

zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona,

zločin znásilnenia podľa § 199 odsek 1 Trestného zákona,

a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 199 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 5 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7,5 (sedem a pol) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného L. V. (ďalej len obžalovaný), vypočul svedkov T. W. ml. (ďalej len poškodená), T. W. st., Y. W., Q. X., L. W., H. V., Y. O., Y. O., O. T., vypočul znalcov Ing. P. H., MUDr. Q. R., MUDr. I. K., oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaný, okrem iných skutočností, vypovedal, že poškodenú mal rád, on ako osoba ťažko znáša rozchody. Popísal ich vzájomný vzťah s poškodenou od času, ako sa zoznámili na internete, ich telefonickú ako i mailovú komunikáciu, spôsoby osobných stretnutí, skutočnosť, že s poškodenou mal pohlavný styk i pred časom skutku, za dobu, čo sa poznali - za tých 17 dní, mali styk pravidelne, skoro každý deň, milovali sa i obdobným spôsobom, ako tomu malo byť v čase skutku, ktorý mu je kladený za vinu, poškodená mala vždy strach, aby v dôsledku styku neotehotnela, bolo to, podľa neho, predovšetkým pre jej strach z rodičov. Poškodená sa, podľa obžalovaného, nevedela dobre vysporiadať s predchádzajúcim rozchodom s jej bývalým priateľom T., podľa vyjadrenia obžalovaného mala v tej súvislosti i psychické problémy. V deň skutku išli spolu s poškodenou do Prievidze, tvrdil poškodenej, že idú na stretnutie ohľadne práce na Mestskom úrade v Prievidzi, to však nebola pravda. Vystúpili z autobusu v čase od 12.30 do 13.00 hod., išli na námestie, tam si v kaviarni dala poškodená kávu, on malé pivo, povedal poškodenej, že z práce nič nebude, povedal jej to preto, lebo ho poškodená klamala 4 dni. Na to len poškodená pokrútila hlavou a povedala mu, že to čakala. Požiadal poškodenú, aby sa išli prejsť, chytil ju za ruku, nenamietala, vzal poškodenej kabelku, tak to robil i inokedy, poškodenej prsto kabelku nosieval. Poškodená sa kabelky nedožadovala, neľahal ju za ruku. Sadli si na lavičku v parku pri firme Elas, rozprávali sa, on pil pivo, asi po 10 minútach povedal poškodenej, aby si sadli do trávy, tam sa asi 20 minút rozprávali, aj sa bozkávali, vyčítal jej, prečo ho klamala ohľadne Bratislavy, že prečo mu tvrdila, že je v Bratislave, keď to nebola pravda, vyčítal jej, že je stále zamilovaná do bývalého priateľa. Mal sa rozplakať pre to, čo rozprávala o priateľovi, dostal nervy, sotil poškodenú, ktorá spadla na chrbát, sadol si na ňu, chytil ju za vlasy, otočil jej hlavu, vtedy mu ostala v ruke náušnica aj jej, dal poškodenej dve facky. Ak v prípravnom konaní vypovedal, že ju udrel i do chrbta, na hlavnom pojednávaní to poprel, rozpor vysvetlil tým, že podpísal to, čo mu policajti dali podpísať, vypovedal, čo chceli, že keď to tak nepovie, bál sa, že dostane 25 rokov. Tu boli i v blízkom obchode, sebe kúpil dve plechovice piva, poškodenej kúpil keks a kofolu. Po tých dvoch fackách nemala zranenie, zranenie na krku - nebolo to zranenie, bol to „cucflek“ po milovaní zrána v kukurici. Pripustil, že chytil poškodenú za krk, pod krkom, keď vyšli z potravín CBA. Vrátili sa na pôvodné miesto. Prečo tak konal, nevedel vysvetliť, odôvodňoval to tým, že dostal nervy, jemu poškodená tvrdila predtým, že ho ľúbi a teraz sa chcela rozísť. Na tomto mieste si, podľa obžalovaného, poškodená zašpinila sako od trávy. Prešli spolu potom až na Sever, išli sa prejsť cez cintorín, stále mal kabelku poškodenej. Prišli do pohostinstva U Stejskala, kde si sadli, opäť on si dal pivo, poškodená kofolu. Poškodená niekomu telefonovala, sedeli tam 15-20 minút. Poškodená chcela ísť domov, že zavolala mame, že príde domov o 15.00 hod., tak

ju išiel odprevadiť, pretože poškodená nepoznala cestu. Išli smerom na časť Prievidze - Žabník, vyšli v časti parku Prepadliny. Poškodená telefonovala matke, že príde domov o 18.00 hod. Poškodenú boleli nohy, tak svoju bundu dal na zem, sadli si na ňu pod strom do trávy. Na danom mieste nebola lavička, sedeli tam 3-5 minút, rozprávali sa, aj sa bozkávali, držal poškodenú za ramená, on mal opretú hlavu o rameno poškodenej. Opýtal sa poškodenej, či sa chce s ním milovať, odpovedala mu, že nie. Toto sa jej pýtal 3-krát. Poškodená ho pobozkala na krk odzadu, on ju položil na chrbát, svoju ruku dal do jej nohavíc, dráždil poškodenú prstom 4-5 minút na vagíne, poškodená bola vzrušená, spoznal to. I vtedy mu poškodená povedala, aby si dal pozor, že nechce byť tehotná, toto mu opakovala pred každým stykom. Sľúbil jej, že si dá pozor. On poškodenej i rozopol opasok, stiahol nohavice, nohavičky až po kolená. Stiahol si i on nohavice, druhou časťou bundy zakrýval svoj zadok. S poškodenou mali dobrovoľný styk. Poloha mu však nevyhovovala, nemohol sa dostať s údom do poškodenej, preto navrhol poškodenej polohu odzadu. Vykonali to odzadu až do vyvrcholenia do vagíny poškodenej. Poškodená mu počas aktu nepovedala, že to nechce. Poškodená sa ho opýtala, či si dal pozor, on jej odpovedal, že nie, po chvíli na to mu poškodená povedala, že je „hajzel“. On jej odpovedal, že keď on má byť „hajzel“, čo potom je ona, povedal jej to preto, lebo ho citovo vydierala, špinila na neho, to však zistil až po čase, počas vyšetrovania, na Pokeci mala písať veštici, že ju znásilnil. Nakoniec išli do pohostinstva U Tomáša, tam si on dal pivo, poškodená čaj. Poškodená chcela ísť domov, on jej povedal, že ju domov nepustí, že pôjde k nemu alebo že pôjdu na Maguru, že jej ukáže, kde si nosí štetky. Poškodená mu povedala, že zavolala otcovi alebo mame, že zostane v Prievidzi. Zavolala - nevie komu, no vtedy už povedala, že ju obžalovaný nechce pustiť, že je pri zdravotnej poisťovni. Stále chcela ísť domov, on ju však nechcel pustiť, povedal poškodenej, že ju nepustí, že nech rodičia trpia, tak ako trpel on, keď ho klamala. V pohostinstve U Tomáša bol on za čašníčkou, chcel žuvačky, poškodená išla ku svedkovi O.. Išiel za ňou, poškodená niekomu telefonovala. O. mu povedal, že poškodená ide s ním, on naliehal, že prišla s ním, tak aj odíde s ním, chytil ju za ruku, prevrhla sa stolička, ťahal ju za kabelku. Svedok O. ho vyzval, aby išiel von, že tam má deti, aby nerobil hlúposti. On viac už potom poškodenú nevidel. Do pohostinstva sa vrátil neskôr, ona tam už nebola, bola tam polícia, dostal pokutu za správanie v tomto pohostinstve. Dostal neskôr sms - správu, že ide poškodená do nemocnice, že ešte uvidí, aj mu poškodená telefonovala. Poslal aj on sms - správu poškodenej, že si ju nájde a že dúfa, že je tehotná. O tom, že mal poškodenú znásilniť, sa dozvedel až na polícii. Dôvod, prečo sa v prípravnom konaní ku spáchaniu trestnej činnosti, tak ako mu to kládlo za vinu uznesenie o vznesení obvinenia, priznal, odôvodňoval tým, že keď bola v prípravnom konaní vykonávaná konfrontácia medzi ním a poškodenou, tak sa poškodenej pýtal, či toto poškodená chcela, myslel si, že sa poškodená prizná, povie pravdu, chcel jej ukázať, aby jej bolo ľúto, čo urobila, keď zotrvala na svojej výpovedi, tak sa priznal ku skutku. Priznal sa pri tejto konfrontácii i preto, lebo bol v zlom psychickom stave. On si bol vedomý, z čoho je obvinený, CPZ-ke nespál, bol si vedomý, za čo bol v minulosti odsúdený, a tak sa priznal i pred sudkyňou pre prípravné konanie, chcel sa tak vyhnúť vysokému trestu, pretože mal vedomosť, že v minulosti uložila doživotný trest odňatia slobody. Prосто, to on nezvládol. Poprel, že by poškodenej bol povedal, že to ešte raz vydrží, tak ako to vypovedal v prípravnom konaní, vypovedal to, čo polícia chcela počuť. Určite sa ho poškodená nebála, ak tak vypovedal v prípravnom konaní, opäť vysvetlil, že tak v prípravnom konaní vypovedal, lebo to chceli počuť. Určite nehovoril pred poškodenou, že v čiernom vaku, ktorý mal so sebou v čase skutku, má zbraň, nehovoril, že zastreľí seba a poškodenú. Pripustil, že spomínal v parku poškodenej, že bývalú priateľku polial benzínom a zapálil, aj o zabití iných žien, hovoril tak preto, lebo chcel, aby sa poškodená bála, zľakla. Poškodenej vulgárne nenadával, ak tak vypovedal v prípravnom konaní, kedy vypovedal, že ju ťahal za kabelku aj cestou ku cintorínu, kedy jej i nadával, vrátil jej kabelku, vyhrážal sa jej, ako i to, že i po styku, potom čo jej povedal, že si nedal pozor, povedal vulgárnu nadávku a povedal jej, že príde do Vesteníc s kamarátmi a pozabíja ich, vysvetlil tým, že to boli jeho výmysly, vypovedal to, čo nebola pravda. V deň skutku ráno užil len Ibalgin, iné lieky nie.

Svedkyňa T. W. ml. (ďalej len „poškodená“) vypovedala o spôsobe zoznámenia sa s obžalovaným cez internet, kde sa obžalovaný mal predstaviť ako majiteľ stavebnej firmy, o ich komunikácii cez internet resp. stretnutiach, správaní sa obžalovaného počas ich stretnutí aj u nich doma v mieste jej bydliska. Ku skutku sa vyjadrila, že s obžalovaným sa mala v deň skutku stretnúť preto, že jej mal sprostredkovať stretnutie v súvislosti s prácou, ktorú jej mal vybaviť na Mestskom úrade v Prievidzi. Išli spolu autobusom do Prievidze, išli do reštaurácie oproti mestskému úradu. Obžalovaný si dal pivo, ona si dala kávu. Pýtala sa na pohovor, na ktorý mala ísť. Že mu niekto bude za chvíľu volať a pôjde na ten pohovor. Po nejakom čase ju obžalovaný zavolať, že sa idú prejsť, išli podchodom do parku pri takých činžiakoch. Boli v potravinách na Dlhej ulici, obžalovaný si kúpil dve plechovice piva, potom sa vrátili do parku, kde si sadli na lavičke. V tomto parku predtým však nesedeli. Obžalovaný si otvoril plechovicu piva. Ona mu

povedala, že chce ísť domov. Obžalovaný jej povedal, že ju domov nepustí, že zomrú buď spolu alebo jeden z nich, že jemu je to už aj tak jedno. Obžalovaný jej predtým vzal kabelku, nechcel jej ju dať, určite mu ju ona nedala, že jej zlomí väzy. K týmto vyhrážkam prvýkrát došlo v tých kríkoch. Pri ich stretnutiach aj v minulosti kabelku si väčšinou nosila ona, nie je pravdou, že by jej kabelku vždy nosil obžalovaný, je však pravdou, že niekedy jej ju niesol, určite cestou z námestia a cez podchod si kabelku niesla ona. Opäť ho žiadala, že chce ísť domov, aby ju pustil, obžalovaný ju držal za ruku, nechcel ju pustiť. Stiahol ju do kríkov, začal ju škrtiť, ťahal ju za vlasy, dával jej pravou rukou facky na pravé líce, po prečítaní jej výpovede z prípravného konania, kde vypovedala, že ľavou rukou na pravé líce, zotrvala, že to bolo pravou rukou a rozpor vysvetlila, že v prípravnom konaní sa pomýlila. Povedal jej, že to má za to, že mu 4 dni nedvíhala telefón, neodpovedala na sms - správy. Takto ju bil. Tento konflikt trval asi 15 minút, pri tom jej i strhol z ucha náušnicu. Tá sa i našla, potom jej ju vrátil. Vyhrážal sa jej, že keď to niekomu povie, že sa nedožije rána. V tomto parku jej i povedal, že vo vaku, ktorý mal so sebou, bol to čierny vak, má zbraň, tú jej však neukazoval, nevie, čo vo vaku skutočne mal. Išli potom popri cintoríne, ťahal ju za ruku, mal stále jej kabelku, ktorú jej nechcel dať, bála sa, pretože mal jej kabelku so všetkými jej vecami - mobil, doklady. Stále sa jej vyhrážal, že keď to niekomu povie, že sa nedožije rána. Prišli na sídlisko sever do Pohostinstva u Stejskala. Obžalovaný si dal opäť pivo, ona si dala kofolu. Bola uplakaná. Prosila i tu obžalovaného, aby ju pustil domov. Boli tu asi 15 minút. Potom chcela ísť domov. Pri odchode jej obžalovaný dal kabelku, že ju ide vystrojiť, chcela ísť na autobus o 16.45 hod. Išli parkom, kadiaľ to malo byť bližšie, mali prejsť na autobusovú stanicu za 15 minút. Opäť jej obžalovaný vzal kabelku. V parku, tam je dal opäť facky, ťahal ju za vlasy, povedal jej, že ak to niekomu povie, zlomí jej väzy. Rozopol jej nohavice, bolo to ešte vtedy, keď stála, potom jej ich stiahol po členky. Povedala mu, aby to nerobil, aby ju pustil. Obžalovaný sa jej nepýtal, či sa s ním chce milovať. Stiahol si nohavice i on. Rukou jej zakryl ústa. Potom mu opäť hovorila, aby to nerobil. Boli na zemi, ona bola na chrbte, nesedeli na žiadnom oblečení obžalovaného, obžalovaný vnikol do nej jeho pohlavným údom, obžalovaný ležal na nej. Potom ju otočil a vnikol do nej odzadu. Toto celé trvalo asi 10 minút. Nie je pravdou, že by sa tu bozkávali. Opäť ho žiadala, aby ju pustil. Obžalovaný jej povedal, že nikam nepôjde, že on už mal veľa žien, z toho 8 zabil a zakopal a poslednú zobral do auta, polial benzínom a zapálil. Tieto údaje jej vtedy hovoril prvýkrát, bola z toho v šoku. Obliekli sa, bolo to po tom, ako ho prosila, aby ju pustil. Aj chcela, keď videla svedkyňu, že bude volať o pomoc, no obžalovaný jej povedal, aby jej nenapadlo niečo povedať, tak tejto pani, ktorá išla do domu, nič nepovedala. V tomto parku sedeli, tam ich videla i svedkyňa X., podľa nej, to bolo až po skutku, prečo tam sedeli, poškodená nevedela vysvetliť. Išli potom uličkou, zobral jej opäť kabelku. Povedala mu, že je jej zima, aby išli do reštaurácie. Obžalovaný si dal pivo, ona čaj, obžalovaný nemal na zaplatenie, dala mu 2 eurá. Z kabelky si vybrala telefón, chcela zavolať mame. Obžalovaný jej povedal, že ak niekomu zavolá, uvidí taký cirkus, aký Prievidza ešte nevidela. Ona matke telefonovala, povedala jej, že ju obžalovaný nechce pustiť. Vzala si kabelku, obžalovaný jej ju vytrhol, spadla stolička, ona išla k jednému stolu - jednému pánovi, ktorý tam sedel s manželkou a deťmi. Obžalovaný ju ťahal za kabelku a ruku. Ten pán sa s obžalovaným rozprával, povedal mu, aby ju nechal, rozprávali sa i vonku. Tohto pána poprosila, aby ju zaviezol do Nemocnice do Partizánskeho, kde pracuje jej matka na chirurgickom oddelení. Svedkovi O. povedala len o tom, že ju obžalovaný zbil, nepovedala jemu osobne, že ju obžalovaný znásilnil. V Nemocnici v Partizánskom bola na vyšetrení, obdržala i lekársku správu, bola na polícii i v Partizánskom, podala i trestné oznámenie, to bolo s ňou spisované na Polícii v Prievidzi. V deň skutku, pred odchodom do Prievidze, nemali s obžalovaným pohlavný styk, určite sa nemilovali v kukurici, nebola sa pre zašpinenie prezliecť. Je pravdou, že s obžalovaným mali v iné dni spolu pohlavný styk, bolo to od ich spoznania spolu asi päťkrát, presné dátumy si však nepamätala. Prečo v prípravnom konaní v prvotných výpovediach tvrdila, že s obžalovaným nemala inokedy pohlavný styk, súdu nevedela vysvetliť. Nikdy to však nebolo proti jej vôli, rodičia o ich intímnom spoluzití nevedeli, dozvedeli sa o tom až po skutku. Výpoveď na hlavnom pojednávaní nie je ňou naučená z výpovede z prípravného konania. Ona sa vyhrážok, ktoré v ten deň povedal obžalovaný, bála. O celom skutku povedala rodičom až neskôr, keď prišla z polície. V dôsledku konania obžalovaného jej vzniklo zranenie na ruke, lakťoch a po škrtení mala na krku podliatiny. Určite toto zranenie nemala v čase príchodu do Prievidze, podliatina na krku, nešlo o tzv. cucflek, bolo to po škrtení v kríkoch v prvom parku. Na otázku prokurátora, či obžalovaný pri skutku znásilnenia povedal, že hádam to vydržíš, sa svedkyňa nevedela vyjadriť.

Svedkyňa T. W. st. popísala predchádzajúce návštevy obžalovaného v ich rodine, jeho správanie. Ku skutku vypovedala, že ona bola na nočnej v Nemocnici v Partizánskom, nemohla sa dovolať dcére, a preto volala manželovi. Pred odchodom na nočnú s dcérou volala, tá jej povedala, že príde domov okolo 15.00 hod., neskôr okolo 18.00 hod., tak si to ona pamätala. Dcéra jej potom telefonovala, že ide domov,

že ju vezie nejaký pán, ona jej povedala, aby prišla za ňou do práce, toto bolo asi o 19.30 hod., to jej povedala, lebo mala nejaký zlý pocit, vycítila to z hlasu dcéry. Medzi tým i ona volala s manželom. Neskôr jej dcéra hovorila, že sa nemohla dostať k svojim veciam, preto jej nemohla telefonovať, že kabelku jej vzal obžalovaný, a že sa jej podarilo kabelku dostať až v nejakej reštaurácii. Keď prišla dcéra za ňou do nemocnice, poškodená plakala, bola špinavá, mala dotlíčené ruky, zranenie na krku, povedala jej, že ju obžalovaný znásilnil v kríkoch, hovorila jej aj, že ju mal obžalovaný biť. Bližšie sa nesnažila od dcéry zistiť podrobnosti. Boli s dcérou na pohotovosti, bola poškodená podať trestné oznámenie v Partizánskom, no tam malo byť povedané, že tak musí urobiť tam, kde sa skutok stal, v Nemocnici v Bojniciach bola poškodená i na gynekologickom vyšetrení. Bližšie dcéra jej o intímnostiach s obžalovaným nehovorila. Poškodená nemala pred skutkom žiadne psychické problémy, mala iné zdravotné problémy, ležala v nemocnici na internom oddelení pre vyčerpanosť, dehydratáciu. Poškodená je veľmi tichá, plachá. Po skutku mala psychické problémy.

Svedok Y. W. sa tiež vyjadroval k predchádzajúcim stretnutiam s obžalovaným, jeho správaniu. K času, keď sa mal stať skutok, vypovedal, že manželka bola v práci, on bol na záhrade. Podvečer mu volal manželka, či je dcéra doma, že sa jej nemôže dovolať. Manželke povedal, že je na záhrade, keď príde domov, že jej zavolá. Potom mu volala dcéra, aby prišiel pre ňu do Prievidze, že je v nejakej reštaurácii. Už keď bol vo Vestenicich, volala mu manželka, že dcéru vezie nejaký pán ku nej do Partizánskeho. Tam prišiel i on, v čase po 19.30 hod. prišla i poškodená, prišla do nemocnice, priviezol ju pán O., bola špinavá, na krku mala asi 4 cm podliatinu. Dozvedel sa, že obžalovaný sa jej mal vyhrážať, že ju zastrelí, že ju mal obžalovaný znásilniť. Dcéra bola veľmi rozrušená. Bol s poškodenou na polícii, policajti ich poslali na pohotovosť, potom boli i na Polícii v Prievidzi.

Svedkyňa Q. X. vypovedala, že v parku v blízkosti jej domu, v čase asi o 18.11 resp.12 hod., keď sa vracala z autobusu, videla sedieť na zemi dve osoby, boli k nej, ako prechádzala cez átrium do domu, chrptom, žena sa na ňu i pozrela, muž bol opretý hlavou o túto ženu. Sedeli v mieste medzi dvomi orechmi, sú tam i kríky. Viac ich nesledovala, nevie, kedy odišli, ani čo tam presne robili, nevedela ani rozpoznať rozpoloženie ženy, ktorá sa na ňu pozrela, bol to len okamžik. Nepočula žiadne hlasy, vylúčila, že by v dome i nejaké hlasy mohla počuť. Ženu na polícii stotožnila ako tú ženu, s ktorou na druhý deň na mieste vykonávali úkony, je to osoba poškodená.

Svedok Y. O. vypovedal, že bol v pohostinstve U Tomáš, prisadla si k nim poškodená, ktorá ho požiadala o pomoc, prišiel k nej i obžalovaný, stiahol ju zo stoličky za kabelku, spadla na zem, niekoľkokrát vyviedol obžalovaného von, vyzýval ho, že aby prestal, že keď je pri jeho stole poškodená, aby ju nechal, poškodená plakala, plakali i deti, tak chcel, aby dal obžalovaný poškodenú pokoj. Poškodená bola psychicky veľmi zle, nazval to, že bola psychicky zrútená, prosila ho, aby ju zaviezol do nemocnice. Súhlasil s tým, cestou ešte odviezol manželku a dcéry, ktoré boli s nim v tom pohostinstve, prišiel tam za manželkou po tom, čo dcéra skončila tanečnú. Dozvedel sa, že to ale nemá byť Nemocnica v Bojniciach, ale v Partizánskom, kde jej pracovala matka. Poškodená mu tvrdila, že jej obžalovaný nechcel dať kabelku, nechcel jej dovoliť telefonovať. Vo vozidle sa s poškodenou deti rozprávali, pýtali sa jej, prečo plače, čo presne sa rozprávali, však on nepostrehol, šoféroval. V prípravnom konaní, keď vypovedal, že im povedala, že jej chalan nechcel dovoliť, aby telefonovala, bil ju, vyhrážal sa jej, mal ju znásilniť, mal jej vziať kabelku s mobilným telefónom, videl, že má podliatiny na krku, potvrdil, že im to hovorila, pre odstup času si hneď na to pri výsluchu nespomenul. Poškodená bola skutočne vystrašená, ako prechádzali príjmom v nemocnici, všimol si, že je špinavá na oblečení, sako v oblasti lakťa mala špinavé. Poškodený stále v pohostinstve chcel, aby poškodená išla s ním, viackrát sa i po vyvedení vrátil.

Vyššie uvedené skutočnosti, ktoré predchádzali ich odchodu a dôvodu odchodu poškodenej z Pohostinstva u Tomáša, potvrdila i svedkyňa Y. O.. Svedkyňa potvrdila, že deťom, ktoré sa s poškodenou vo vozidle rozprávali, potvrdila, že nemohla od obžalovaného ujsť, lebo jej vzal kabelku. Ona nepostrehla, či hovorila poškodená o znásilnení, nesledovala úplne celý ich rozhovor. Keď sa manžel vrátil z Partizánskeho, kde bol poškodenú odviezť, je povedal, že bol špinavá, mala nejaké zranenie, že si jej matka pýtala na neho telefónne číslo.

Svedkyňa H. V., matka obžalovaného, vypovedala, že o známosti syna a poškodenej vedela, vie o tom, že si s poškodenou písali. Vie o tom, že v minulosti mal obžalovaný viaceré vzťahy, vie o tom, že trestné stíhanie v minulosti boli pre jeho povahu, kedy sa poškodeným, vtedy priateľkám, vyhrážal. Vie o tom,

že syn raz i prespal u poškodenej, mal ho vidieť i sused. Bližšie o vzťahu s poškodenu sa nevedela vyjadriť. Vie od poškodenej, že bola PN pre zdravotné problémy, pre problémy v práci.

Svedok L. W. sa ku skutku nevedel vyjadriť, vyjadroval sa len k osobe obžalovaného, je jeho sused, vie, že je prchkej povahy, vypovedal, že ho v jednom prípade stretol, keď sa ráno vracal domov z práce a vtedy mu obžalovaný povedal, že sa vracia od priateľky, u ktorej mal vtedy, vraj, prespať, priateľka mala byť z Dolných Vesteníc.

Svedok O. T. sa tiež ku skutku nevedel vyjadriť, potvrdil len, že bol v minulosti priateľom poškodenej, rozišli sa, pretože on odišiel pracovať do zahraničia. Dopisovali si spolu ešte na Facebooku, poškodenej sa nechcela rozísť, bola zaľúbená viac ako on, ona je citlivou povahou, nakoniec to pochopila. V komunikácii s poškodenu sa nestalo, že by na neho nejako útočila, určite ani z jej strany neboli žiadne vyhrážky. Potvrdil, že na Facebooku komunikoval i s obžalovaným, ten mu písal, že chce poškodenú, prvý sa nakontaktoval obžalovaný.

Znalci MUDr. Q. R. a MUDr. I. K. vypovedali, že v čase skutku obžalovaný netrpel duševnou chorobou ani poruchou v pravom slova zmysle, ide u neho o poruchu osobnosti s disocálnymi rysmi a rysmi emočnej nestability, ide o krajný variant povahovej odchýlky. Je u neho prítomná aktívna závislosť na alkohole. Obvinený v čase skutku mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania, mohol svoje konanie ovládať, chápe zmysel trestného konania, jeho pobyt na slobode pre spoločnosť nie je z dôvodu duševnej choroby v pravom zmysle slova nebezpečný, môže byť nebezpečný, ak bude pokračovať v užívaní alkoholických nápojov. Znalci nenavrhli obžalovanému uložiť žiadne ochranné liečenie. Znalci na týchto záveroch zotrvali i po spracovaní doplnku znaleckého posudku, vychádzajúc z dôkazov a skutočností vyvstaných na hlavnom pojednávaní.

Znalec MUDr. I. K. sa vyjadril i k otázkam vyšetrenia duševného stavu svedka - poškodenej, skonštatoval, že poškodenej netrpí žiadnou duševnou chorobou v pravom zmysle slova, psychózou, trpí posttraumatickou stresovou poruchou, ktorou trpia osoby, ktoré zažijú zážitok otrasného charakteru, ktorý pôsobí na každého negatívne (ako príklad uviedol napr. pobyt v koncentračnom tábore, vážna dopravná nehoda, patrí medzi ne i znásilnenie). Poškodenej mala zahájenú i liečbu v ambulancii MUDr. P., podrobila sa i psychologickému intervencii. Nezistil u poškodenej žiadnu poruchu, ktorá by mohla mať vplyv na správne vnímanie prežitých udalostí. Dokáže správne a riadne vnímať priebeh prežitých udalostí. Nemá sklony v dôsledky choroby ku fantazírovaniu, skresľovaniu prežitých udalostí, ku klamstvu.

Znalec Ing. P. H. vypovedal, že podrobil znaleckému skúmaniu dve veci - dva mobilné telefóny, išlo o mobilný telefón Samsung, model GT-E 1200M s príslušenstvom (SIM kartou), tento mobilný telefón nedisponoval možnosťou štandardného pripojenia na PC, preto údaje z neho, z jeho pamäte, bolo potrebné vyťažiť manuálnym prezretím obsahu a vnímaním obrazu a jeho odfotografovaním pomocou fotoaparátu. V telefóne bolo v zozname 18 kontaktov, denník hovorov bol prázdny, neobsahoval žiadne informácie o uskutočnených, zmeškaných hovoroch, telefón bol vo vypnutom stave, nemal žiadne záznamy o hovoroch. Druhým predloženým a skúmaným predmetom bol mobilný telefón Samsung, model GT-S5830i, čiernej farby s príslušenstvom. Z telefónu bola vyťažená uskutočnená komunikácia z rozhodného obdobia 1.8.2014 do 18.9.2014, tento telefón bol spôsobilý na prácu a pripojenie na PC, boli z neho vyexportované prichádzajúce ako i odchádzajúce, zmeškané hovory, bola z neho získaná komunikácia, ktorá sa nachádza na strane 22-24 posudku medzi obžalovaným a poškodenu (so znením tejto komunikácie sa súd podrobne oboznámil prečítaním jednotlivých sms - správ). Vymazané sms - správy i z rozhodného obdobia, z pamätí integrovaných v mobilných telefónoch, sa nepodarilo obnoviť.

Súd sa oboznámil i so zápisnicou o prehliadke tela poškodenej vykonanej dňa 17.9.2014 o 02.20 hod., spolu s príslušnou fotodokumentáciou č. 250-253, na ktorej sú zachytené poranenia na koži v oblasti pravého lakťa, zašpinenie oblečeného bieleho saka v oblasti lakťa, poranenie pravého ucha v oblasti otvoru na náušnicu a podliatina v oblasti krku vpredu a škrabanec.

Oboznámil sa s listinnými dôkazmi č.l. 258,259 lekárskou správou, ktorá potvrdzuje, že dňa 16.9.2014 bola v zdravotníckom zariadení - Nemocnica Partizánske vyšetrená poškodenej, u tejto bolo zistené pomliaždenie pravej ušnice s oderkou a pomliaždenie prednej časti krku, k mechanizmu bolo pacientom uvedené, že bola napadnutá priateľom, škrtil ju a znásilnená, zranenia mohli vzniknúť úderom, zranenie

si vyžiadalo liečenie 5-7 dní. O veci bola informovaná polícia. Na čl. 260 sa nachádza záznam z vyšetrenia dňa 17.9.2014 o 02.07 hod., z ktorého vyplýva, že poškodená bola vyšetrená gynekologicky v trestnom čine znásilnenia, bolo konštatované, že okolie genitálu i konečníka bez poranenia. Bola zistená na chrbte v oblasti driekovej chrbtice sufúzia priemeru 1,5 cm, na pravej ruke exkoriácia do veľkosti 2 cm, na pravom pleci exkoriácia vo veľkosti 1,5 cm, na krku exkoriácia do 2,5 cm (poškodená udáva po škrtení).

Ďalej sa oboznámil i s ostatnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v prípravnom konaní - lekáorskými správami k zdravotným problémom obžalovaného v inom období čl. 262, o pretrvávajúcich zdravotných problémoch poškodenej čl. 267, 269, kedy táto od 21.11.2014 je evidovaná v psychologickvej ambulancii a jej je poskytnuté poradenstvo a starostlivosť pre posttraumatickú stresovú poruchu, rovnako túto skutočnosť (liečenie pre túto poruchu) potvrdzuje i listinný dôkaz čl. 272, z ktorého vyplýva, že v liečbe psychiatria je od 7.11.2014.

Súd sa oboznámil i s rozsiahlou internetovou komunikáciou medzi obžalovaným a poškodenou v spise na čl. 351-376, z ktorej vyplýva intenzívna snaha o kontakt, stretnutia, resp. telefonickú prípadne internetovú komunikáciu obžalovaného s poškodenou, možno v nej postrehnúť, vyhodnotiac z komunikácii, zistené skutočnosti o zavádzaní až klamaní obžalovaným poškodenú, obava poškodenej z možného otehotnenia po styku s obžalovaným.

Súd sa oboznámil i s pripojenými spismi Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/179/2012, sp. zn. 2T/37/2011, sp. zn. 2T/291/03, sp. zn. 3T/146/00, z nich predovšetkým rozsudkami, z ktorých vyplýva jednak povaha trestnej činnosti, pre ktorú bol obžalovaný uznávaný vinným, ako i spôsob spáchania vtedy odsudzovanej trestnej činnosti, subjekty, voči ktorým sa tejto trestnej činnosti dopustil, okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestnej činnosti a je možné ustáliť, že v prevažnej väčšine išlo o ženy, priateľky obžalovaného, ktoré sa nepodrobili jeho vôli resp. voči ktorým sa obžalovaný správal manipulatívne a násilne.

Podľa § 277 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh obžalovaného zo dňa 23.3.2016 na doplnenie dokazovania - doložiť správu ošetrojúcej lekárky MUDr. X. zo dňa 14.7.2014 na toxikologické vyšetrenie poškodenej, ktorá užila benzodiazepam, psychiatrický znalecký resp. psychologický znalecký posudok na poškodenú, na zodpovedanie otázky, prečo klamala a prečo zavádzala OČTK, výsluch MUDr. J. z Nemocnice v Partizánskom, konfrontáciu s poškodenou na odstránenie rozporov a nelogických tvrdení, a to nielen zo dňa 2.9.2015 z hlavného pojednávania, ale od začiatku procesu až po deň pojednávania, predvolať znalca z gynekológie na popísanie, či vykazovali zranenia z oblasti vagíny skutok znásilnenia, znalecké skúmanie bundy, na ktorej obžalovaný sedel s poškodenou a milovali sa v deň skutku, na výskyt škvrny a výtok z vagíny od vzrušenia a krv, čo jej strhol obžalovaný náušnicu, znalecký posudok bundy, komunikáciu zo dňa 16.9. a 17.9.2014 medzi obžalovaným a poškodenou, znalecký posudok z odboru traumatológie na vyjadrenie sa k vzniknutým zraneniam, odmietol, pretože tieto navrhované dôkazy, vzhľadom na i už vykonanie resp. ostatné vykonané dôkazy, nepovažoval pre svoje rozhodnutie za potrebné, napr. poškodená bola podrobená znaleckému skúmaniu, znalec bol na hlavnom pojednávaní vypočutý, súd mal listinnými dôkazmi preukázanú existenciu zranení u poškodenej, nevyvstali pochybnosti o povahe a spôsobe vzniku týchto zranení, z listinného dôkazu jednoznačne vyplynulo, že v oblasti genitálií poškodenej neboli žiadne stopy po násilí, ostatné dôkazy súd pre svoje rozhodnutie nepovažoval za potrebné.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy jednotlivo i súhrne, z nich i vzhľadom na výpoveď obžalovaného z prípravného konania pri konfrontácii s poškodenou, jeho výpoveď pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na vzatie obvineného do väzby, v ktorých výpovediach sa k spáchaniu trestnej činnosti, tak ako sa mu to kládlo za vinu v uznesení o vznesení obvinenia a neskôr bol potom skutok pojatý i do obžaloby, priznal, jeho obrana na hlavnom pojednávaní, že tejto trestnej činnosti, okrem vydierania, zo spáchania ktorého sa cíti byť vinným, toto svoje konanie nepopiera, priznáva, nespáchal, bránil sa, že síce s poškodenou v parku Prepadliny mali spolu pohlavný styk, no dobrovoľný a k dôvodu, prečo sa v prípravnom konaní priznal, javí sa byť ako účelová, nevierohodná, motivovaná snahou zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Jednoznačne jeho vysvetlenie, že vypovedal, to čo policajti chceli počuť, resp. pred sudkyňou pre prípravné konanie vypovedal a priznal sa zo strachu, lebo si bol vedomý, čo v minulosti spáchal a vedel, že táto sudkyňa v minulosti uložila doživotný trest, javia sa jednoznačne ako účelové, pretože práve v prípade, že nie som páchatel' a rozhoduje o mne osoba,

taká ako popísal obžalovaný, a som si vedomý svojej nevinu, budem vypovedať pravdu a nie si sám priťažovať priznaním sa zo závažnej trestnej činnosti, aby mi vlastným priznaním hrozil prípadne prísny trest, tak ako sa to snažil vo svojej výpovedi argumentovať obžalovaný. Výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní javí sa byť súdu ako účelová, nevierohodná, vyvrátená predovšetkým výpoveďou poškodenej, ale i svedka O., nepriamo i rodičov poškodenej, zabezpečenými listinnými dôkazmi. Obranu obžalovaného vyvracia a zo spáchania trestnej činnosti ho jednoznačne usvedčuje výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní. Svedkyňa poškodená popísala priebeh skutku konania obžalovaného tak v parku na Dlhej ulici v Prievidzi ako i parku na Sídlišku Sever v Prievidzi, tak ako to obžalovanému kládla za vinu skutková veta podanej obžaloby. I keď je pravdou, že vo výpovedi tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní oproti výpoveďami z prípravného konania možno vidieť drobné rozpory, odlišnosti, nešlo o podstatné rozpory, rozpory v podstatných skutočnostiach skutku, tieto poškodená popísala zhodne. Dané vyvstané rozpory, resp. skutočnosť, že určité okolnosti nevedela poškodená vysvetliť, súd vzhliada v povahe trestnej činnosti, no predovšetkým osobe poškodenej, jej povahe ako citlivej mladej ženy, ktorá mala hanbu o veci vypovedať, skutočnosti vyvstanej aj zo záverov tak listinných dôkazov ako záverov znalcov, týkajúcich sa duševného stavu poškodenej, skutočnosti, že táto trpela postraumatickou stresovou poruchou, nemá sklony ku vedomému skresľovaniu, klamstvu, a pod vplyvom tejto poruchy nebola dlhšiu dobu schopná i samotného výsluchu, pripomínania si prežitých okolností. Obrana obžalovaného, že poškodená tieto okolnosti násilného prinútenia k súdoži tvrdí pod tlakom rodičov, javia sa vyvrátené práve výpoveďou svedka O., ktorý vypovedal, že už cestou z Pohostinstva u Tomáša pri tom, ako sa poškodená rozprávala s jeho dcérami, spontánne dcéram hovorila o znásilnení, bolo to krátko bezprostredne po skutku, v čase, kedy ešte poškodená ani nebola s rodičmi. Vinu obžalovaného nepriamo potvrdzujú i svedkovia T. W. st. a Y. W., ktorí sa o tom mali dozvedieť bezprostredne po skutku, keď im o tom povedala poškodená. Násilné správanie sa voči poškodenej potvrdzujú i existujúce stopy po tomto násilí, vyplývajúce z listinných dôkazov, lekárskeho záznamov, potvrdení. Vzhľadom potom na vyššie uvedené skutočnosti, dôkazy, jednotlivo i súhrnne, vyššie uvedené výpovede obžalovaného z prípravného konania, výpoveď poškodenej, svedka O., manželov W., listinné dôkazy, znalecké posudky, mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že v parku na Dlhej ulici v Prievidzi, násilím a hrozbou násilia iného nútil, aby niečo konal, opomenul a trpel a v parku na sídlisku Sever v Prievidzi násilím a hrozbou bezprostredného násilia donútil ženu k súdoži, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona a zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu znásilnenia podľa § 199 odsek 1 Trestného zákona.

Objektom zločinu vydierania je slobodné rozhodovanie človeka, do ktorého páchatel zasahuje použitím násilia, hrozbou násilia alebo inej ťažkej ujmy. Objektom zločinu znásilnenia je právo ženy na slobodné rozhodovanie o svojom pohlavnom živote.

Štát chráni život a zdravie človeka ako jedny z najdôležitejších spoločenských hodnôt. Chráni ich pred neoprávnenými zásahmi zo strany tretích osôb. Chráni i verejný poriadok pred páchatelmi, ktorí ho svojím konaním narúšajú. Obžalovaný svojím konaním porušil tieto záujmy spoločnosti.

Súd sa oboznámil sa i s listinnými dôkazmi - rozhodnutiami a so správami a charakteristikami osoby obžalovaného č.l. 454, 455-463, odpisom registra trestov č.l. 465-466 a pripojenými spismi Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/179/2012, sp. zn. 2T/37/2011, sp. zn. 2T/291/03, sp. zn. 3T /146/00, z nich predovšetkým rozsudkami, z ktorých vyplýva, že obžalovaný bol postihnutý v priestupkovom konaní pre rôzne priestupky, vo výkone väzby je hodnotený kladne. Na obžalovaného sa hľadí, akoby bol 10-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/179/2012 zo dňa 12.9.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, pre prečin podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, z výkonu ktorého bol podmienene prepustený so skúšobnou dobou s probačným dohľadom (28.5.2014) v trvaní 3 rokov, so zákazom požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky, zamestnať sa, ale i rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/291/03 zo dňa 10.3.2004 i pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a iné, a bol mu uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky, pre výkon ktorého bol zaradený do II. NVS, z výkonu ktorého bol podmienene prepustený 19.6.2009 so skúšobnou dobou 3 rokov.

Podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona; ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich

najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbierajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona; ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 odsek 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona pri opakovanom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa prechodných ustanovení Trestného zákona, podľa § 437 odsek 1 Trestného zákona ak je potrebné určiť, či trestný čin podľa Zákona č. 140/1961 Zb. - Trestný zákon v znení neskorších predpisov, vykazuje znaky prečinu, zločinu alebo obzvlášť závažného zločinu podľa tohto zákona, použijú sa ustanovenia § 10 a § 11 tohto zákona v závislosti od formy zavinenia a trestnej sadzby uvedenej v Zákone č. 140/1961 Zb. - Trestný zákon v znení neskorších predpisov.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, u obžalovaného súd nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, vzhladol jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený, i keď teda prevyšovali u obžalovaného priťažujúce okolnosti, nebolo súdom použité ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona, vzhľadom však ku skutočnosti, že s prihliadnutím na odsúdenie Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 2T /291/03 zo dňa 10.3.2004 i pre trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, teda odsúdenie pre trestný čin, ktorý má povahu zločinu, pri ukladaní trestu súd použil ustanovenie § 38 odsek 5 Trestného zákona, súčasne ukladal trest úhrnný v zmysle § 41 odsek 2 Trestného zákona, pretože ukladal trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, prihliadnuc i na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť nápravy a pri zohľadnení všetkých týchto okolností potom dospel k záveru, že trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby v zmysle § 38 odsek 5 Trestného zákona v trvaní 7,5 roka nepodmienečne, pre výkon ktorého ho súd v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, v dostatočnej miere splní účel trestu z pohľadu tak individuálnej ako i generálnej prevencie. Je nesporné, že skutok spáchal obžalovaný v čase skúšobnej doby podmiennečného prepustenia z výkonu posledného odsúdenia, predchádzajúce odsúdenia na nepodmienečný trest odňatia slobody nemali u obžalovaného dostatočný prevýchovný účel, neodradili ho od ďalšieho páchania trestnej činnosti a je potrebné potom na obžalovaného pôsobiť trestom, ktorý bude predovšetkým chrániť spoločnosť pred jeho osobou ako páchatel'om protispoločenskej trestnej činnosti.

Takýto trest súd považoval potom vo vzťahu k obžalovanému za zákonný, primeraný a spravodlivý, plniaci účel trestu z pohľadu tak morálneho odsúdenia konania páchatel'a, ochrany spoločnosti pred samotnou osobou páchatel'a, ale i prevýchovný účel trestu v úmysle pôsobiť na ostatných členov spoločnosti, aby sa nedopúšťali obdobného konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia, rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.